

דפ.

א	מ"י פ"ב	מהלכות
ב	מ"י פ"ה	אבות העומדות ה"י ט:
ג	מ"י פ"ה	מהלכות
ד	מ"י פ"ה	מהלכות
ה	מ"י פ"ה	מהלכות
ו	מ"י פ"ה	מהלכות
ז	מ"י פ"ה	מהלכות
ח	מ"י פ"ה	מהלכות
ט	מ"י פ"ה	מהלכות
י	מ"י פ"ה	מהלכות
יא	מ"י פ"ה	מהלכות
יב	מ"י פ"ה	מהלכות
יג	מ"י פ"ה	מהלכות
יד	מ"י פ"ה	מהלכות
טו	מ"י פ"ה	מהלכות
טז	מ"י פ"ה	מהלכות
יז	מ"י פ"ה	מהלכות
יח	מ"י פ"ה	מהלכות
יט	מ"י פ"ה	מהלכות
כ	מ"י פ"ה	מהלכות
כא	מ"י פ"ה	מהלכות
כב	מ"י פ"ה	מהלכות
כג	מ"י פ"ה	מהלכות
כד	מ"י פ"ה	מהלכות
כה	מ"י פ"ה	מהלכות
כו	מ"י פ"ה	מהלכות
כז	מ"י פ"ה	מהלכות
כח	מ"י פ"ה	מהלכות
כט	מ"י פ"ה	מהלכות
ל	מ"י פ"ה	מהלכות

(א) לעיל לב. (ב) לקמן עה.
(ג) (ל' דחניא) (ד) (חולין פט)
(ה) (מסכתא רפ"ו לקמן עה.
(ז) (ה) (ממורה י. (ו) (ד)
(ח) (י) (ע"י מהר"ם מ"ש כח
(ט) (כדרי רש"י. (י) (דף סח).
(י) (כח"ל) (י) (רש"ל)

1. וְכָל בְּהֵמָה מִפְּרִסְתָּ
פִּרְסָה וְשִׁסְעַת שִׁסְעָה שְׁתֵּי
פִּרְסוֹת מַעֲלַת גֵּרָה כְּבֵהֶמָה
אֹתָהּ תֹאכְלָה: דְּבָרִים י"ד ו'

(א) גם' דחקן טיהג בשליל
כנ"ל ותיבות גיד הנשה נמחק;
(ב) תוס' ד"ה א"ד וכו' לאו
דוקא פרי דליכא גמי כנ"ל
ותיבות איקורי אמרינן נמחק;

רנשבורג

[א] נב' ה' ל' יודע אומר
 יואל איבער אומר וכו' רב
 ר'ל תרומהו ליתנהו דליבא
 אומר חלל לר' חלל אומר
 ר' איבער יודענן קמתן ר'ל
 ע"ד ע"א קורע ומוחל את
 דמי ויטע"ה בגמרא וכו'
 בלמחן וכו' שדקן רש"י
 ב"ה וכו' ר' יודע וכו'
 אומר חלל ליבא ע"ל ודון
 ורעה רש"י לפרס אליבא
 דהלכותא ב"ר יוחנן שם ע"ד
 ע"ב דף החתום חללו אומר
 ב"ה

זה הכלל דבר שגופו אסור

[illegible]

ורעיו. ומתקשר כל הוֹדֵם מִשּׁוּם אֲחִיזָה
אֲמִירָנוֹ. דְּשִׁיר אֶלֶף חֶלֶק וְדָם וְיוֹלָה לֹא:
וְיֹלָה יִלְכֵּה. דָּהָא לִר"מ אֲפִי מִן שִׁנְפִּיעִי
כִּי יִיֻדֶה. כִּי פְלֻגְמֵהּ דְּלִמָּךְ אֵין עֲשִׂי
שְׁלֵי אֲסוּר: **אֵלֶּה.** הֵאֱלָא מִשְׁפִּיעִי שְׁלֵי
חִלְכֵה מִהוּ בִּזְמִילָה וְהִיטִי לִזְרַעוּ דְּקִאֲמָה
הַנְּגֻלָּה דְּבִזְמֵהּ חֲסִלָּו: **אֵלֶּה מַעֲשֵׂה.** הוּ
שֶׁל זוֹ תֵּסֵא תְּמִירָה דְּהֵאֱ גִי תְּמִירָה:
דְּתִמְרָה רִיעֵדֵךְ הוּא דְּכִלְמָנִי מִשְׁמַעְתָּה
זוֹ: וְלֹא עוֹבְדִין כְּזָבְדִין. עֵיבֵר בְּהֵמָה:
לֹא מִשְׁבַּחָה נִשְׁקָא אֵלֶּה מִכֵּל נִשְׁקָא וְהִכִּי:
אֲכֹל כִּי הַנְּגֻלָּה בְּזִכּוֹה אֶלֶף חֶלֶק שְׁחִיָּה

והוא אין לו מיטן לשחוט לפיכך אין לו חקנה לולד, לא צריא דאול אבן קעוה דמוחיה כלומר והוליד וולד דרוא יל
חקנה דאבן חטיה לא מצר האש וזו חקת האבן כד מרבי' כלומר אפריון אוהב אבן צינע אין מוליד
אבן דמוחיה א' ימן אש אש שאלא שמאל חקנה ושני ידן הן חקנה שוליה א' וילמא מילכלה ודעיה ואבסול ודעיה
דאורח אבר פטיס איסוריה לכל הניף: הבה בעלמא לא מכת בשד ודם אחי' כלומר מה בהמות שבעלי אים אורח א
כמה יאורא שיש לאם יל חלב ודם אבר מכת חלב ודם ואפסי' שרי חולד הכא נמי א'נ' דמכתי שרי קארי שרי חולד
א' דלמא שרי איסורי אפריון כלומר מכת חלב ודם שרינו אבן חקנה ודעיה לא שרינו: ולמאן א' לא מלי' איסור חלב
ודם כי כלומר אורח שישן כי חקנה חילד ואול' ח' מצא בהן ש' ח' שני חטיה ולדבריה אורח חלב ודם איכא שמי
בהמות אורח יצא כלמא א'נ' דהוצא יל ח' חשיין לא ח' שישן א'נ' שמינו: א' יל ידורה אורח יצא כלמא כלומר

זה הכלל דבר שגופה אסור ושאינה גופה מותר שאין גופה לאתווי מאי לאו לאתווי כה"ג לא לאתווי קלוט במעי פרה ואליבא דרבי שמעון דאע"ג דאמר רבי שמעון קלוט בן פרה אסור הני מילי היכא דניצא לאויר העולם אבל במעי אמו שרי כעי רב חנניא הוציא עובר את ידו בעזרה מהו מגו דהוי מחיצה לגבי קדשים הוי נמי לגבי דהאי או דלמא לגבי דהאי לאו מחיצה היא דמחיצת עובר אמו היא אמר ליה אבוי ותבעי לך קדשים קלים בירושלים קדשים קלים בירושלים מאי טעמא לא קא מביעיא לך דמחיצת עובר אמו הוא הכא נמי מחיצת עובר אמו הוא ¹⁶בעי אילפא הוציא עובר את ידו בין סימן לסימן מהו מי מצטרף סימן ראשון לסימן שני לטהרה מידי נבלה או לא אמר רבי א"ק"ו אם הועיל לו סימן ראשון לסימן שני להתירו באכילה לא הועיל לו לטהרה מידי נבלה בעי ר' ירמיה מהו לחוש לזרעו היכי דמי אילימא דאול אבהמה מעלייתא מאי איריא האי

דאית ביה איסור יוצא אפילו בן פקועה
דעלמא נמי ¹³דאמר רב משרשיא לדברי
פקועה הבא על בהמה מעלייתא הולד אין
פקועה דכוותיה מאי אבר מוליד אבר וחתי
זרעיה הדר אמר פשיטא דמכלכל זרעיה
יולד קטע אלא פשיטא דמכלכל זרעיה והו
לאו מכה חלב ודם אמתא ושריא הבא
איסורי אמרינן תלתא לא אמרינן ולמאן א
איכא איסור יוצא ליכא ¹⁴ אי רלבי יהודה
(רוד) ליכא ¹⁵דרתנ (6) ¹⁶גיד הנשה נוהג
מאיר רבי יהודה אומר אין נוהג בשליל ו
אמרינן דשרי והכי קמביעיא לן מהו לגמור
כאבר מן החי דמי ושרי האי נמי ל"ש או
לאיסוריה בשחיטה הכא ¹⁷לית ליה תקנן
חותך מעובר וכו'; מגלן דכתיב יוכל בהמה
בבהמה לרבות את הולד אלא מעתה מימי
לא אברין בעוברין ולא עוברין באברין ול
שלמין בהן אלא אמר קרא יוכל בהמה ל
חותך מן הטחול ומן הכליות נמי אלמה
מותר באכילה מן הטחול ומן הכליות אסור
ולא חסרה אלא מעתה השוחט את הבהמה
אלמה "אמר רבי יוחנן והשוחט את הבהמה וי

ואליבא דהנני קבעי לה: לאו מכה חלב ודס. של אבוב קפא
 ומתקן. איבה תחלה: אי לר"מ. לאחר איבוב חלב וובג שבלי
 טעונון בשטרה דקדמי מתתקין (וס) ומלאה בל כן תשעה י"ט
 מוטעה הם בצפנים איבוי יולא ששן לו הניב איבוב חלב
 כל מכה לא אמרינן דליחקר משום שגא מכה איבוב: אם תהי
 שאין החלב בא עד שחלד: כהמה ככהמה. שריי כהמה
 לו שבלי קריד כהמה: ימירו. אם הביא כהמה חילין אלל כהמה
 כהבי (ויקא סו) ואם המר ימיר כהמה כהמה: אין ממירי
 וייתה דפרקא קתא (ועל כן) לא אכרין כעבורין. אבר כהמה
 יין ון תמורה כרגלה של כהמה קדשים זו: ולא עובר ואבר
 ריש של מפרסת פרסה כהמה תחלטי כלומר כל אשר תחל
 יה שנהמאן כחובה מגופה הוא שנחקר ממנה לא תחלל ה

[illegible]

מוסד רש"י

[illegible]

רבינו גרשום (דמיסר)

[illegible]

מחלוקת חולק ולא אברין ועוברין
שכממיה רוצה להמיר אותו
לדלים קדושים כעבור חסר
לולד. כלומר לא תימא בהמה
שישין כל כבהמה תאכלו: אי
מותר באכילה אלמה תנן מן
א מעשה השוחט את הבהמה
יגעה תישתי:

גם הכהמה אקורה חסיד ערפא דבר' בירקב מלי' חקשה כלן א"ה אפילו חתך וכו' הא בלל"ה אקור חסיד ערפא ו"ע.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com